

глітереї, каре а датъ локъ де скъпаре ацїгъторїєлї, шїлї апъръ пълъ дп зїоа де асгълї, дпкъ аръ потѣ кѣдеа о парте вълъ дпн вїна шорале, че пуръ ачелї агепатї дїаволескї. Шї къ тоте ачесте лѣтеа вреа сѣ щїе, кѣ дптре ачеле дѣе персѣне а вгъгъ о лөгъгъгъръ мѣлг маї стрїнсѣ де кѣтѣ дптре персѣна че с'а дпчеркатѣ а оторѣ пе Белїгтон шї партїда револуціонарїѣ че се афла пе ачеле тїмперї дп Оланда.

Деспре ачестѣ легъгъгъръ зїспналї енглезецї скрїсеръ шї десгъгъгър маї бїне де о зїсметате анѣ, шї дп парламентѣ тотѣ пе ачееа се резімаръ десгътерїе адекъ пентрѣ репоїреа леѣеї прївїторїѣ ла депъртареа стрїнолорѣ перїкълшї. Ачѣста арѣ тревзї сѣ пѣ о зїте Енглїтера нїчї дп зїоа де асгълї. Арѣ фї сѣ шї адвкъ амінте, кѣ пѣтѣ сїлїндѣ кѣзгъ еа атвчї дѣпъ фїреле комплотѣлї, дп зрмареа кѣрзїа дѣчеле де Белїгтон ера сѣ кадѣ жертѣ ресвѣзрїеї рефзїацілорѣ. Пѣдїнѣ дї пѣзѣ Енглїтереї дп фвндѣлї інімеї селе пентрѣ оторѣлѣ прїнчїпелї де Берї, шї кѣ тоте ачестѣ еа пѣзѣ ѓменї дп тоте птрїе, ка сѣ афле дпн каре парте вате вѣлтѣлѣ револуціонарїѣ шї ѓре пѣ кѣтѣ комплотѣлѣ се естїнде пѣлѣ ла фронтїереле Лондонѣлї. Кѣ револуціонеа дпн Ієлї дпкъ се дпшкѣръ енглезїї фортѣ вшїорѣ, дѣпъ че везрѣ, кѣ ачееа а тѣятѣ дп дѣе флорѣа дп каре се афла кѣмерцїєлѣ шї індїстріа че ера дппрезнатѣ дп Оланда шї Белїїѣ. Кѣнд Ієдовїкѣ Фїлїпѣ, реѣеле Францієї, а фостѣ сїлїтѣ сѣ о іее ла фвгъ, енглезїї рїдеа дп пѣтпї, шї пѣтпї кѣнд везрѣ, кѣ дпн коасѣлѣ репѣвлїче францозецї реесѣ іарѣшї наполеонїєтѣлѣ, кѣ каре Енглїтера авѣ а се лѣтѣ маї бїне де 20 анї шї а дпарша дп контра лѣї не тотѣ Барона, кѣтвчї дї конрїнсе спаїта дп тоте пѣдѣлѣрїе, темжїндѣсе, кѣ тѣпе аѣ поїтѣле о флотѣ фрѣндозескѣ се ва арѣта пе малѣрїе дела Доверѣ шї о колонтѣ де веїкї гранадїрї францозецї дпшї ва дпчерка іарѣшї вїтежїа конрїнжїндѣ Товерѣлї. Спаїта ачѣста а фостѣ вреднїкѣ де рїсѣ; дпсѣ кѣ атѣтѣ маї серїѣсѣ трансформациїнеа, дп каре пѣшїрѣ кленцїї прївїлеїації аї Енглїтереї, карїї пѣлѣ акѣт афла асїлї пѣтпї дп Енглїтера, іар акѣт дпшї афларѣ кѣїѣ шї дп Пїемонтѣ, Елѣвѣїа, Белїїѣ, Оландѣ шї дп чеаамалѣ Італїѣ че пѣ есте австриакѣ; енглезїї аскѣлтарѣ маї пѣлѣтѣ де претенсієнїе, че ле фѣкѣ покѣл дпператѣ аї Франдоцїлорѣ, де кѣтѣ де дпшѣлѣтѣрїа полїтїкѣ а лордѣлї Палмерстонѣ. Еї сѣ фолосїрѣ де дппреїсѣрѣрї, шї лордѣлѣ Ковлєї авѣ дптрѣ нїтїкѣ а шї акѣнѣе спаїта, шї а компліментѣ не поѣ алесѣлѣ дпператѣ Ієдовїкѣ Наполеоне, асменѣ шї реїна Енглїтереї Викторїа сѣ грѣвї аїлї салѣта кѣ пѣме де фратѣ дпшѣрѣтескѣ.

Кѣдїва анї маї пѣнтѣ енглезїї амерїціарѣ ачестїї Наполеоне кѣ дпкїсѣре дп тѣрѣлѣлѣ знде се дпкїдѣ ѓменїї дпвїнцїї пентрѣ пѣлѣтїреа деторїєлорѣ, ачестїї Наполеоне зїкѣ, каре п'авеа алѣтѣ чева, де кѣтѣ свепїреа вкїєлї сѣѣ а дпператѣлї, каре, зїкѣ лѣтеа че ва вої, а фостѣ еровлѣ вѣакѣлї сѣѣ, шї каре дп локѣ деа се фолосї де фвга чеї ста дескїсѣ, се пѣсе пе коравїа „Белерѣзон“ шї скрїсе ла прїнчїпеле реїнѣте дпн Енглїтереа: „Еѣ шї амѣ сѣвжрїшїѣ кѣрареа шеа полїтїкѣ шї акѣш, ка зпѣ алѣ доїле Темїстокле, ше арѣпкѣ дп браѣеле попорѣлї енглезї, сѣзпѣлїндѣсе ла агърареа лецїлорѣ лї!“ Дп локѣ де респѣнсѣ дѣлѣ трѣмїсерѣ ла Ст. Елена, ка аколо сѣ се сѣвжрїшаскѣ кѣ дпчетѣлї. Іар Кошѣтѣ шї Мадїнї сѣ бѣкѣрѣ де агърареа ачелорѣ леї, де шї еї пѣ потѣ ешї ла лѣтпїлѣ кѣ врео фапѣтѣ ероїкѣ, чї маї вѣртѣсѣ кѣ о перѣшїпѣтѣ вѣрсаѣре де сѣлѣе, фѣлѣтѣлѣ дп Австриа чеа дппрїєтїнїтѣ кѣ Енглїтереа.

(Ва зрша.)

Монархїа Австриакѣ Transilvania.

Сївїїѣ дп 28 Марцїѣ. О скрїсѣре дела Вїена кѣ датѣ дпн 23 Марцїѣ, пе адѣче дпѣвѣкѣрѣторїа щїре кѣ депзтацієнеа дїечѣсѣлѣ а ажѣсѣ аколо сѣпѣтѣѣ шї скѣтїтѣ де тотѣ прїмежїа. Есчеленцїа Сеа D. Епїскопѣ Бароне де Шарѣна а кѣлѣторїтѣ пѣлѣ ла Арадѣ дп 2 1/2 зїле шї де аколо пѣлѣ дп Солнокѣ, де шї ера дрѣтѣлѣ фортѣ реї, дп дѣе зїле. Іарѣ дела Солнок пѣлѣ ла Вїена дп 12 ѓре. Ажѣгъгъндѣ дп Вїена дпгълї пре чеїаладї депзтації, карїї ажѣсѣсерѣ кѣ о зї маї пѣнтѣ. Аздіенцїѣ пѣлѣ дп зїоа дпсеппѣтѣ пѣ авѣсерѣ дпкъ, де ачѣеа деспре ачѣста шї деспре алтеле вомѣ дпшїїнда пре дѣрїторїї де а щї кѣ алѣтѣ окасїе. Дп 22 адекъ дѣмїнекѣ аѣ фостѣ DD. Протопопї, мембрїї депзтацієнїеї ла Шїбѣрѣнѣ, шї авѣрѣ поро-

чїре сѣ вадѣ пре Маїєстатеа Сеа вѣлѣлѣ пострѣ Дпператѣ петрѣкѣтѣ пѣтпї де аджѣтантеле сѣѣ дѣперале Коптеле Грїєпе. Маїєстатеа Сеа кѣтѣ бїне афарѣ, шї ера веселѣ.

D. Епїскопѣ алѣ Бѣковїнеї Пѣрїнтеле Евгєнїѣ Хакманѣ дпкъ сѣ афлѣ дп Вїена де врео 10 зїле, кѣ вреокѣдїва фїї сѣлѣтетѣлї аї сѣї, кѣ каре а фостѣ ла Дпѣлїдїа Сеа Архїдѣчеле Францієскѣ Каролѣ, спре дѣпѣлѣреа фѣрїчїтѣрїлорѣ пентрѣ редѣлѣпѣтѣшѣреа Маїєстѣдїї Сеа а Дпператѣлї.

Сївїїѣ 28 Марцїѣ. Дп „Срѣскї Дневнїк“ Нр. 22 дїе 18 Марцїѣ есте о кореспѣндїндѣ пентрѣ денѣтїреа епїскопїлорѣ. Ла каре сѣвѣ астерїєскѣ сѣтѣ зрѣлѣтѣрїа потѣ. „Че ва зїче акѣтѣ „Телеграфѣлѣ Романѣ“ каре пѣнтѣ де скѣрѣтѣ тїмпѣ а дпгъгърїѣ кѣ аленѣреа сїнодалѣ пѣ а фостѣ леїзїєтѣ, шї кѣ аленїї епїскопї пѣ се ворѣ дпгъгърї? Іатѣ кѣ сѣлѣ дпгъгърїѣ шї ачѣста токѣмѣ ашїа преѣтѣм а алесѣ сїнодѣлѣ“ Дп интересѣлѣ адеверѣлї Телеграфѣлѣ Романѣ сѣ веде сїлїтѣ а декларѣ лї „Срѣскї Дневнїк“ кѣ елѣ ачѣста пѣ а зїсѣ нїчї одатѣ. Дп Нр. 9 алѣ Телеграфѣлї а скрїєсѣ зпѣ кореспѣндїнте дпн Тїмїшѣрѣ кѣ датѣ 26 Іансарїѣ „Кѣ пе дпшоїмѣ тѣре де о кап датѣ кѣтѣкѣ Маїєстатеа Сеа арѣ фї дпгъгърїѣ де епїскопї пе архїмандрїцїї, пе карїї іаѣ фостѣ алесѣ сїнодѣлѣ сѣрѣескѣ, іарѣ де леїзїїнда сѣндѣ де пелеїзїїнда сїнодѣлї пѣ а фостѣ ворѣ. Кѣтѣм кѣ кореспѣндїнтеле пострѣ а фостѣ бїне дпформѣтѣ, се веде де аколо кѣ дпгъгърїреа зрѣтѣ пѣтпї дѣпъ о лѣпъ шї маї бїне, де кѣндѣ с'а скрїєсѣ ачѣеа, — шї зїкѣндѣ елѣ де о кап датѣ пѣ а ескѣсѣ посїєлїтѣтеа кѣ се ворѣ потѣ дпгъгърї маї гѣрїѣ, чї пѣтпї пе тїмпѣлѣ де атѣтпчї. Апої нїчї Дневнїкѣлѣ пѣ ва потѣ нега кѣ дела аленѣре пѣлѣ ла дпгъгърїе дп декрѣсѣлѣ тїмпѣлѣ де патрѣ лѣпе, пѣ а фостѣ дѣстѣле лѣпте. Пентрѣ ачѣеа пѣ авѣа Дневнїкѣлѣ че се маї лѣзда, шї а маї дпгъгърѣтѣ інімїле каре шї алѣфлїлѣ сѣлѣтѣ десгълѣ де дпгъгърѣтѣте. Телеграфѣлѣ а авѣтѣ дате пѣлѣтѣ маї потерпїче, шї фапѣтѣ пѣлѣтѣ маї вѣтѣтѣрїе дп окї, ка сѣ арѣте мѣлѣ пѣдѣрѣтѣдїрї, дпсѣ сѣ конѣекѣнте прїнчїпїєлї сѣѣ а евїта тѣте чертеле, че дпгъгърѣтѣ інімїле, пѣ леа дппреїсѣнѣтѣ шї пентрѣ ачѣеа дї парѣ реї кѣ Дневнїкѣлѣ дѣлѣ атїнде дпшїїнї ворѣе, че елѣ нїчї одатѣ пѣ леа зїсѣ.— Ної дорїтѣ шї епѣрѣтѣ сѣлѣ денѣтїцїї DD. Епїскопї ворѣ кѣпѣше дпалѣтѣ лорѣ кѣтѣрѣ дпшїїнї преїсїндѣо дѣпъ кѣвїїндѣ, се ворѣ десѣрѣка де тѣте патїмїле пѣгїзпалї, шї ворѣ дпгъгърїѣ де тѣрѣта че есте лорѣ дпкредїцїѣтѣ фѣрѣ пѣрїтїрїе, дѣпъ кѣтѣ чеѣе пѣсѣзїєнїеа шї интереселе вїсѣрїєчїеї пѣстрѣ. Іарѣ ротѣнїї вѣлѣдїанї шї вѣгърѣнї ворѣ щї егїта шї дп ачѣста дпгъгърїе вѣлѣвоїнда Маїєстатѣї Сеа, шї се ворѣ арѣта прїп портѣре солїѣтѣ, кѣ щїї преїдїї кѣлѣтѣпїеле селе орї де че пѣгїєнїе ворѣ фї. Ворѣ лѣа дп консїдерациїне шї ачѣеа дппреїсѣрѣре, кѣ дпгъгърїеа ачѣста а зрѣтѣлѣ дѣпъ сѣлѣтѣлѣ орїнапїєлорѣ дпшѣрѣтѣлї, каре зїкѣ кѣ епїскопѣлѣ дпн Арадѣ тревѣсе сѣ фїе ротѣлѣ, іарѣ чѣлѣ дпн Тїмїшѣрѣ шї Вѣрѣшѣї сѣ щїе ротѣлѣе. Апої кѣтѣкѣ D. Епїскопѣ Івѣчковїчї есте ротѣлѣлѣ пѣскѣтѣлѣ пѣ пѣте нега нїмїнѣ, іарѣ DD. Епїскопї Кеѣлѣцѣ шї Мѣтїрѣвїчї щїї ротѣлѣе, чѣлѣ дпн тѣлѣ бїне, іарѣ чѣлѣ де пре зрѣлѣ вїшїорѣ. Дѣкѣ Дневнїкѣлѣ есте дрѣтѣлѣ дѣлѣ потѣтїлѣ сѣ ворѣєскѣ адеверѣлѣ, шї сѣ пѣ скрїє „рѣтѣпѣскї“ чї ротѣпѣскї, кѣ дѣ ва фї маї вшїорѣ шї пѣ і се ва вшїлѣ ашїа тѣре гѣра де у. у.

Сївїїѣ 27 Марцїѣ. D. Секретарїї Мїнїстерїале ла Мїнїстерїѣ де кѣлѣтѣ шї дпѣвѣтѣлѣтѣлѣ Кавалерїѣ де Хаїѣлер а фостѣ дп вѣра авѣлї 1850 аїча дп Трансїлванїа ка Комїсарїї мїнїстерїале пентрѣ регѣларѣ дпѣвѣдѣтѣлѣлї пѣлїкѣ. Дп зїлѣло чѣле лїѣере дела ачѣста дпстрѣчїпѣре а фѣкѣтѣ D. Комїсарїї шї ескрїєсївнї бѣтанїче прїп патрїа пѣстрѣ, — фїїндѣ кѣ тотѣ де одатѣ есте шї зпѣ бѣтанїкѣ дпсеппѣтѣ, — ка сѣ кѣпѣкѣ флѣра Трансїлванїєї дпн дпсѣмїнѣтѣ инѣзїїєнїеа сеа. Дптре ескрїєсїєлѣ ачѣсте есте маї дпсеппѣтѣ ачѣеа, че а фѣкѣтѣ дп 25 Ієлїѣ 1850 дп валѣа Арпашїєлї. Ынде аѣ алатѣ о мѣлѣдїе де лѣпте маї алесѣ крїптогамїче, каре елѣ де фѣ акѣтѣ ла лѣтпїлѣ дп Вїена сѣвѣ тїтлѣ: О проѣвѣ а флѣрѣї крїптогамїче а валѣї Арпашїєлї дп карпациї Трансїлванїєї. Ла ачѣста проѣвѣ а алектѣратѣ D. Авѣторѣ шї кѣлѣторїа сеа че о фѣкѣ спре ачѣстѣ скѣпѣ сїєнтїфїкѣ, дескрїєсївнї кѣ о преїсїєнїе акѣзратѣ, шї кѣ зпѣ колорїтѣ поетїкѣ. Шї фїїндѣ кѣ D. Секретарїї Мїнїстерїале де Хаїѣлер не опорѣ кѣ трїмїтїреа еї дпкѣче ка сѣ о фачѣнѣ кѣпѣскѣтѣ шї пѣлѣдїєлї ротѣлѣ, ної пе дпчеркарѣшї а о траѣдѣче шї о вомѣ дпшѣрѣтѣ-

кътре фрації Ротшид а фостъ калкмагъ авудя фамилиеі припънъ преліминариѣ. Еа се сѣе кап ла 250 милионе франці ші дн потеряа кредитъли потъ фрації Ротшид диспане песте 500 милиона франці.

Дн декрєсълъ верєі воръ мерѣ ла Виєна те ші тинєрї, ка се днвєдє мѣстерїа де орнїкарїѣ.

Дн декрєсълъ верєі вїгторїѣ воръ серба тѣрчїі ївїлєвлъ де 400 де ані дела днтємеїереа днперѣдїєї лоръ дн Константінополе.

Франція.

О корєспандїнгъ дн Парїсѣ дн О. Д. П. дн 28 Марціѣ зїче кзткъ де презентє днтре Англіа шї Франція аръ фї о десгнаре, карє се траѣ де аколо, кѣчї Франція се вєдє пѣрѣсїгъ де Англіа дн кзєстївєа орїєнтале. Се зїче къ Днператълъ аръ фї пєнтрѣ ачєста фортє посомѣрѣтѣ, шї къ саръ плъдє пєстє тотъ локълъ асѣпра полїтїчєї чєї дн аѣаръ а Англієї. Дн Англіа се крєдєа адекъ къ днператълъ жокъ доє ролє, шї къ се аратъ дн тр'о партє лїберале ка сѣ се лїнгвїсєкъ Енглєсїлоръ, дн алга къ аръ кокетка къ Рєсіа, пєнтрѣ ачєса аръ фї пѣрчєсї шї Англіа пє калєа сєа, фѣр сѣ сє фїє лѣсатѣ сѣ о хѣдєскъ Франція. Асѣпра ачєстєї днпѣтѣрї с'а а пѣратѣ Днператълъ дн дїсєкрєтѣ кз вѣнъ мємѣрѣ алъ корпълї дїпломатїкѣ, кѣрѣа сѣ фїє рєспѣсѣ ачєста, къ вндє пз а фостъ маї пашпє днцєлєдєрє, аколо пз потє фї нїчї пєвѣгарє дн сємѣ. Франція а трїмїсѣ флота дн Архїпєлагъ фѣр сѣ днтрєвє пє Англіа. ш. а.

Тотъ дн ачєса корєспандїнгъ сє днпѣртѣшєцѣ шї вєлє інтєресантє дєтаїрї асѣпра С. торпънтѣ, пє лѣгъ карє сє дѣторкѣ а кѣма тотє негочїацїєнлє алє полїтїчєї днлатє. Елє свѣт ашїа: Дн авлъ 1819 а дескїсѣ рєцєлє фѣрпозєскѣ Лѣдовїкѣ алъ 18-лє шї днператълъ Александрѣ, кз пѣрта а негочїацїєнлє, ка свѣт днпрєзнатъ гаранцїа а тѣтѣрѣ трєї потєрї сѣ сє вѣнъ сѣвршїтѣ пє тѣрчїїнїлоръ чертє днтрє крєщїнїї грєчї шї латїнї. Лѣдовїкѣ алъ 18-лє карє ка мошєнїторїѣ патронѣ алъ католїчїлоръ дн орїєнтє, шї Александрѣ ка сѣврєанъ алъ парцїї чєї маї шарї а крєщїнїлоръ грєчєщї ортодокї вѣрѣ ла олалт а вѣндѣ ачєстѣ фѣрмоєсѣ онѣ де толєранцїа, шї дескїсєрѣ пєнтрѣ ачєста а негочїацїєнлє дн Парїсѣ, С. Петєрєвѣрѣ, шї Константінополє. Спрє ачєстѣ сєкѣсѣ фѣрѣ дої Аѣєнцї трїмїшї ла Константінополє шї Ієрєсалїмѣ, дн партєа Францїєї єра Контєлє Марѣлєсѣ, крєдїцїосѣ амїсѣ алъ лѣї Шатѣврїанѣ днєрчїнїатѣ сѣ сє днцєлєгѣ кз патриаршїї дн Константінополє шї Ієрєсалїмѣ, іаръ Контєлє Дашкѣ днтрєрїнєсє о асєтєнєа мїєїєвє дн днєсѣрчїарєа стѣлѣнїрєї рєсєдїї. Дн партєа парцїї єрѣ ашѣндої днпломатїї прєвєзѣнї кз фєрманє шї кз скрїсорї рекѣмъндѣторїє, шї де ачєса шї довѣдїрѣ чєа маї дєплїнъ прївїнѣ дн ачєста днкѣлїтѣ днтрєвєрє. Єра даръ сєрєанѣ чєа маї вѣнъ, кзп кѣ пє тємєїєлъ кзпѣнцїєї де старєа лѣкрѣлї, ла карє ачєстїа ажънєсєрѣ, негочїацїєнлє днпломатїчє воръ дѣчє ла чєлє маї фавѣрєвїлє рєсѣлѣтє, пѣнъ єрѣшпєрєа рєсѣлєлѣлї грєчєскѣ де лїбертєрє адѣсѣ тотъ лѣкрѣлъ дн стѣгнацїєнлє. Дн датєлє чє лє а кєлєсѣ D. Марѣлєсѣ сє вєдє кзткъ бїсєрїка, карє а фостѣ зїдїтѣ пє локълъ вндє Мѣнтѣнїторїєлъ а аѣлатѣ мѣртєа, арє орїчїєнлє єї дела кзчєрнїка Днпєртѣсѣ Елєнѣ, шї дела фїлѣсѣ сєѣ Константїнѣ чєлѣ шарє. Дн авлъ 614 сєрпъ ачєста бїсєрїкѣ, чє єра сѣвѣтѣ днтрєцїєї крєщїнѣтѣщї, вѣнъ рєцє пєрсїанѣ, дар фѣ днєѣ дн сєврѣтѣ тїмѣ іарѣшї зїдїтѣ де днператълъ Хєраклїєсѣ. Дѣнъ вѣрєо кѣдѣа ані кзчєрї Ієрєсалїмѣлъ Калїфѣлъ Омєр, шї вєнї іарѣшї свѣт стѣлѣнїрєа пѣгѣлєсѣтѣ, днєѣ пєлєрїнїї (Хадїї) крєщїнєщї кѣлѣтѣрѣ воїє де а потѣ чєрчєта С. торпънтѣ. Сѣлѣанълѣ Амѣратѣ дѣѣ стрїкѣ ла днчєпѣтѣлѣ вѣкѣлѣ алъ 11-лє шї єлѣ рєшасѣ пєсѣтїѣ, пѣнъ кѣндѣ нєваста лѣї кз пєтєлє Марїа іарѣшї дѣѣ рєєдїѣкѣ. Дн тїмѣлѣлѣ кѣрѣчїачїлоръ жѣкарѣ сѣпѣтєлє локѣрї фїрєцѣ о ролѣ днсємнатѣ. Лїсїганѣлѣ кѣлѣтѣ дн капїтѣлѣнїєнлє чє а днєсєатѣ кз Саладїнѣ дєсєвїтє днсємнатє за вѣрє пєнтрѣ пєлєрїнїї крєщїнї. Дн мїзлѣкѣлѣ вѣкѣлѣ алъ 14-лє кзшїтѣрѣ Рѣсєртѣ, рєцєлє Сїчїлїєї дела Сѣлѣанълѣ Едїпѣтѣлѣ С. торпънтѣ, шї дѣѣ дєдє Францїшкѣнїлоръ сѣрє аѣтѣрєрє шї пазѣ. Дѣнъ чє Сѣлѣанълѣ Сєлїм дн вѣкѣлѣ алъ 16-лє а кзчєрїтѣ С. пѣмѣнтѣ, а днєкїєатѣ вѣнъ трактатѣ кз рєцєлє Францїєскѣ I. прїп карє С. торпънтѣ, шї кѣлѣгрїї, чє єрѣ рѣндѣцїї сѣрє пѣзїрєа лѣї сє пєсєрѣ

сѣвѣт патронатълѣ Францїєї. Де аїчєа дєдѣчє Франція дрєнтѣлѣ а єсєрчїта domnia de patronѣ асѣпра С. торпънтѣ дн пѣмєлє крєщїпѣтѣщїї католїчє, шї пєнтрѣ ачєса пз єстє вѣмѣїа дорїнда де а плъчєа клєрѣлї, карє днтрєпѣтѣ полїтїка лѣї Лої Бѣнѣпартє дн ачєстєа днтрєвєрє, чї шї чєрєрєа вѣнѣ дрєнтѣлѣ вєкїѣ алъ Францїєї алъ цїнѣ дн вїгорє. Дн авлъ 1757 днчєпѣтѣрѣ чєлє дн тєїѣ фрєкѣрї днтрє кѣлѣгрїї латїнї шї грєчї, фїїндѣкѣ чєї де пє зрѣтѣ адекъ грєчї дн кѣнтра сѣпєтѣлѣ фєрманълѣ дншї арогаѣ вїгїрєа мѣртїнїлоръ. Пєлєрїнїї грєчєщї жєѣзїрѣ мѣлѣстїрїлє латїнѣ дн Іаѣа; шї аѣкарѣ шї монахїї латїнї, карїї кѣлѣгѣндѣ скѣтїнда с'аѣ днєкїсѣ дн бїсєрїка С. торпънтѣ. Де амѣндоє пѣрцїлє пєрсєрѣ аѣмѣа пѣрє ла дїванъ, шї фїєкарє парцїѣ днвїнїа пє чєа лалѣ, къ а днчєпѣтѣ чѣрѣта.

Днвѣнълѣ асѣкѣлѣ амѣндоє парцїєлє шї пє амѣсѣадорєлє фрѣндєсѣ, шї слѣбѣдї дн сѣвршїтѣ вѣнъ хатїшєрїѣшї прїп карє сє хѣгѣтѣр гѣнїрєа Латїнїлоръ дн бїсєрїка Маїчєї кзратє, шї дн ачєса дєла Вїглєємѣ, шї бїсєрїка С. торпънтѣ шї алтє сѣпѣтє локѣрї лє дєдѣсѣ монахїлоръ грєчєщї сѣрє днвїгїрє. Де атѣнчї дн кѣчє пєрѣсѣр латїнїї кз тотє фєрманєлє чє сє вєдѣѣ аї фѣворїсѣа кз днчєтѣлѣ прївїлєїєлє, чє лє аѣєлѣ дн сєкѣлїї трєкѣцїї. Дн авлъ 1808 сє фѣкѣ С. торпънтѣ дн о партє прѣада фѣкѣлѣ чє іарѣшї дєдѣ матєрїалъ сѣрє фрєкѣрї лѣнїєнлє. Грєчїї чєрѣрѣ шї кѣдїгарѣ дєла портѣ а рєєдїѣѣка пѣр дн кѣлѣла дєла бїсєрїка С. торпънтѣ. Дѣнъ чє єї алъ кѣдїгарѣтѣ ачєстѣ, чєрѣрѣ маї мѣлѣ прївїлєїє, алъ лоръ архїтєктѣ фѣ днвїнїтѣ: къ аръ фї рѣнїатѣ мѣртїнїтєлє днпєрѣацїлоръ жїдовєщї, чє сє пѣстраѣ аколо дн адїнєсѣ, ка сѣ днтрєвѣ матєрїалълѣ ла рєєдїѣкарєа кѣлѣлєї чєї нѣє. Де атѣнчї чєрчєлє днтрє латїнї шї кѣдїганълѣ прївїлєїє, Арменїї шї лѣкѣмїа тѣрчїлоръ фѣлѣосїндєсє де ачєстѣ а кѣдїгарѣтѣ прївїлєїє, чє сѣвѣтѣ прєждїцїосє пєнтрѣ чєлє алє латїнїлоръ шї грєчїлоръ.

Дєла 1819 цїнѣ даръ негочїацїєнлє, карє сє пѣнъ сѣвршїтѣ ачєстѣрѣ авѣсѣрї. Сѣ сѣрѣмѣтѣ даръ къ кѣнфєрїєнцєлє чє с'аѣ дескїсѣ днтрє Англіа Франція, Рєсіа шї пѣрта воръ аѣєа вѣнъ порѣкѣсѣ шї дндєсѣлїторїѣ рєсѣтѣтѣ, ка сѣ пз тѣрѣрє маї де партє хѣртѣмѣонїа днтрє крєдїцїї шї днвѣдєтѣрїєї лѣї Хрїстѣсѣ ла торпънтѣлѣ дѣмѣнєєєкѣлї мѣнтѣнїторїѣ. Кзпѣнцїнда ачєстѣрѣ днпрєцїѣвѣрїї єстє де лїпсѣ ка сѣ потємѣ прєдѣї дндєпѣртѣрєа портѣрїї ачєстѣрѣ кѣнфєрїєнцє.

Рєсіа.

С. Петєрєвѣрѣ дн 22 Марціѣ. Маїєстєтєа Сєа Днпєрѣатълѣ а слѣбѣзїтѣ кѣтрє адѣжѣтантєлє де арїпъ алъ Маїєстѣдїї Сєлє Днпєрѣатълѣ Австрїєї Колѣнєлѣлѣ Контє О Дѣнєл зрѣшѣторїєлѣ рєскрїпѣтѣ:

Дн дєплїна прєцїсїрє а кѣшѣнїторїєлї мєрїтѣ, чє Дѣа д'аї кѣдїгарѣтѣ пєнтрѣ патриѣ Дѣалє шї пєнтрѣ тотъ Еѣрѣпа, сѣкѣпѣндѣ скѣтѣна вїаѣ алъ Днпѣлѣлѣ постѣрѣ алатѣ, Днпєрѣатълѣ Австрїєї, карє єстє прїп лєгѣтѣрѣа днпѣрѣмѣстєтєї амїчїчїѣ стѣрѣсѣ лєгатѣ де Ної, дѣї кѣнчєдєтѣ Сємѣлє де Кѣнтѣрѣ алє Ордїнєлї постѣрѣ ч. р. С. Станїєлѣ, кѣчєа тѣрє кз стєѣѣ, карє кз ачєстѣ зрѣмєчє, шї вє рєтѣнємѣ де вїнє воїторїѣ. С. Петєрєвѣрѣ 22 Фєврѣварїѣ 1853. Сєм. Нікѣлѣя.

Лѣдїца де Пошѣ.

D. Корєспандїнтє дн Кѣлѣж (Газ. Транс. № 24) маї дѣмѣ амїкѣлєлє сѣатѣ а чєрє пє калєа прєнѣсєї сєлє дїрєгѣторїї лїчєнцїѣ а днтрѣдѣчє арїтѣмѣтїка сєа дн шкѣлє. Кѣчї дѣнъ днпѣлѣлє ордїнацїїнї пз єстє днлѣгѣдѣтѣ нїмєрѣї а днтрѣдѣчє вѣрє картє шкѣларїѣ дн вѣрє шкѣлѣ фѣрѣ априѣтѣ лїчєнцїѣ а днпѣлѣлѣ мїнїстєрїѣ де днвѣдємѣнтѣ. Ачєстѣ сѣ фїє шї сѣрє кзпѣнцїнда алторъ DD. Аѣкѣторїї карїї с'арѣ дєпрїндє кз кѣмѣпѣрєа сєѣ тѣрѣчєрєа кѣрцїлоръ шкѣларїє.

Кѣрєсълѣ банїлоръ ла Виєна дн 2. Априлє. Калєнд. нѣѣ.

Аѣрѣлѣ	-	-	-	-	-	-	114 ¹ / ₄
Арѣнтѣлѣ	-	-	-	-	-	-	109

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Miercuri și Sâmbătă — Prenumerățiunea se face în Sibiu la espeditura foiei; pe afară la C. R. poște, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către espeditură.

N^{ro} 25.

ANUL I.

Sibiu 28. Martiu 1853.

Prețului prenumerațiunei pentru Sibiu este pe an 7. fl. m. c; ear pe o jumătate de an 3. fl. 30. cr. — Pentru celelalte părți ale Transilvanii și pentru provinciile din Monarhia pe un an 8. fl. ear pe o jumătate de an 4. fl. — Inseratele se plătesc cu 4. cr. șirul cu slove mici.

Asilul refugiaților în Anglita.

(Urmare.)

Să nu uităm însă, că Anglita atunci, ca și acum se afla respective în pusețiune cea mai fericită: sfârșitul luptelor celor mari a le lui Napoleone pentru copriunderea lumii ascurase Anglita în toate părțile lumii prăzi și victorie nemărginite, apoi energia, și sborul națiunei engleze ajunsese a împune în neuntru și în afară, în câtă numai Roma veciă în culmea strălucirei se se poté asemenea cu acesta. Și cu toate aceste legea pentru depărtarea străinilor remase în tărită mai bine de zece ani. Care au fost dar motivele bărbaților de stată ce au recomăndată mesurile aceste, pentru ce se primea legea acesta în acele timpuri cu o oposițiune așa de mică, în vreme ce poporul na'ă dată nică o adresă pentru susținerea dreptului de asil?

La anul 1816 în 11 Iuniu se sui lordul Sidmută în casa de susă pe tribună și proiectă renoirea legii pentru depărtarea străinilor cu următoarele cuvinte: „Ve întrebă milorziilor, fireară cu înțelepțiune a merge dintr'o odată o lege, care stă acum de 23 de ani și, măcară Europa se află în împregiurări favoritorie, ore starea Anglita de astăzi nu mai cere nică o mesură preîngrigitorie? Mie mi se pare, că după o ferbere, care se află în Europa, prolongirea aceste legi este de lipsă pentru susținerea pazei din năuntru și din afară.“

Contele Aberdeen, totă acela, care se află astăzi în fruntea ministeriului, respunse la oposițiunea contelui de Carnarvon:

„În anul 1802 nobilele lordă află de cuviință a se susține legea aceasta. Dar în ce privință este mai multă vrednică pazea care o avem astăzi de câtă cea dela Amien? În timpul acela aveam de a face cu un dușman, care ținea în mână se frănele guberniului franțuzesc, iar poporul era prietinel nostru; acum burbonii sânt prietenii nostrii, iar poporul este în contra noastră. Care ne poté strica mai multă, este aprăpe de mintea omului. Scopul legii este a îndepărta criminea și fără delegea, iar nu a încide ușa de celă prigonit și apăsat. Până acum nu se făcu abusu cu poterea aceasta, și pe viitorii încă se va pune în lucrare cu cumpetă.“

Alți lorzi încă deciarară, cumcă suveranul și fără de legea pentru depărtarea străinilor are dreptul de a scote din țără pe un străin, un drept de care nu poți despoia pe un guberniu, fără de a te espune la cele mai rele urmări; legea pentru străini este numai pentru de a scurta procesul de espulsiune. Când se citi acelă proiect de lege pentru a doa oră, abia se făcu o oposițiune de 17 voturi. Numerul străinilor ce se afla pe acelă timp în Anglita era ca la 20,000.

În casa de giosă, unde renoirea legii pentru străini se propusese încă în 10 Mai, solicitatoriul general apără cu cuvinte multă mai categorice dreptul regelui cel are pentru de a depărta din țără și fără de aceea lege pe fiă care străin. Lordul Castlereag descrie împregiurările Franței, în contra căria se făcă atunci conspirațiunii de către Olanda și Belgiu, întocma cum se facă acum în contra guvernului Austriac, de către Englitera, Piemontu și Elveția. Elveția în zilele acele se înduplecă a nu mai primi în mizlocul seă pe fugarii compromiși, asemené apucă și curtea de Olanda unele mesure și Englitera se simți îndetorată a nu suferi, ca burbonii, a căroră readucere pe tronul Franței a fostă naintată mai cu sémă de către ea, să fiă săpați prin intrige de din afară. Cabinetul dela Londonu, zice acelu lord, n'are să fiă unealtă dușmaniloră espatriati. Detoria și onorea lui cere, ca elu să nu slugiască de vatră și de locu de scăpare la aventurierii fugiți din patriă, lipsiți de conștiință, carii hrănescă plane pentru resturnarea poterei legiuite. Opoșiunea care stete contră în casa de giosă când se hotări renoirea acesteii legi pentru depărtarea străinilor, abia potă înfățișa unu numeru de 33 până la 47 de voturi.

Proiectându lordul Castlereag în 5 Mai 1818 renoirea legii pentru străini, în casa de giosă descrie starea politică de atunci mai pe largu, care fiindu că sémănă fôrte multu cu împregiurările nôstre de acum, nu va fi fără interesu a repeți câteva pasage din acelea. Ce se zicea atunci de Franția, se pôte zice acum de Austria, și ce se zicé atunci despre turburările de pace, care se grămădiră atunci în Olanda și Belgiu, se pôte zice acum cu dreptu cuvântu despre alte țere, cu aceea osibire, că curtea din Olanda plăti scumpu apărarea ce o dede revoluționariloră din Franția, în vreme ce țerile, care apără astăzi pe turburatori, până acum remaseră nepedepsite. –

Ca o întroducere la pusețiunea sea arătă numitul lordu, cumcă legea pentru străini în forma sea blândă nu împedecă pe nici unulu din aceia a'și petrece în Englitera cum îi place, până când elu nu se încercă a turbura liniștea stateloră împrietenite. În cei șese ani din urmă numai nôe persóne ajunseră a fi date peste graniță, în cei doi ani din urmă numai trei, dóe la 1817, una la a.1818. Elu însă e convinsu, că decă n'arū fi în ființă acésta lege pentru străini, care pe capitele revoluționarie le oprește a'și face dievoleștile loră plane în pământulu Engliterăi, reulu, care se arătă în alte părți, arū fi produsu și aici fructele sele cele nefericitorie. Decă guvernulu n'arū fi fostu provezutū cu aceste poteri, ce i se dederă pentru preîngrire, atunci s'arū fi vezutu strimtoratū a lua alte mesure spre apărare intereseloră sele. Ca să potemū face asemănare, să aruncămū o privire asupra Olandei împreunate. Acolo guvernulu a datū asilū seū locū de scăpare la o mulțime de spirite neliniștite, care nici că se mulțumiră până cându nu desciseră unu resbelū apriatū în contra mai multoră state; până cându nu puseră mâna pe tipariū, cu unu cuvântu până cându din asilū făcură unu scandalū pentru întréga Europă. Acesti eroi ai revoluțiunei fură așia de îndrăsneți, în cătū nu se rușinară a împărtăși unu statū mare, ce li se păré favoritoriu pentru scopurile loră, o conjurațiune formale pentru resturnarea dinastiei din Franța, și alū pofti, ca se le dee mână de ajutoriu în privința acésta.

„Atentatulū ce se încercă nu demultū asupra vieței ducelu Velingtonu,“ zice lordulū mai departe, „este, după cum se știe, fructulū unu complotū, care se unelti între persóne în Olanda și între consimțitorii lorū în Franța.“ Acestū atentatū nu se pôte esplica din vre o dujmăniă personale în contra acestu eroū renumitū, ci elu a fostū urzitū ca asupra unu bărbatū cu influință mare, care întrebue tóte mizlócele pentru susținerea și apărarea guvernulu de astăzi din Franța.

Cuvintele acesté ne aducú fórté viú aminte de atentatulú, ce se încercă în zilele trecute asupra vieței prébunului nostru Împeratú. Glasurile ce se auziră cu ocasiunea acésta în Englitera, nu voia să știe nimic despre aceea, cumcă între Libeni și Coșutú a potutú să fie vre o legătură, prin urmare, că asupra Engliterei, care a datú locú de scăpare agitatoriului, și 'lú apără până în zioa de astăzi, încă arú poté cădea o parte bună din vina morale, ce pórtă acelú atentatú diavolescú. Și cu tóte aceste lumea vrea să știe, că între acele dóe persóne a statú o legătură mult mai strinsă de câtú între persóna ce s'a încercatú a omorâ pe Velington și partida revoluționariă, ce se afla pe acele timpurí în Olanda. Despre acéstă legătură zurnalii englezești scriseră și debătură mai bine de o ziumetate anú, și în parlamentú totú pe aceea se rezimară desbaterile adecă pentru renoirea legei privitóriă la depártarea străinilorú periculoși. Acésta arú trebui să nu o uíte Englitera nici în zioa de astăzi. Arú fi să'și aducă aminte, cu câtă silință căutá ea atuncí după firele complotului, în urmarea căruia ducele de Velington era să cadă jertfă resbunărei refugiațilorú. Puținú îi pásă Engliteriei în fundulú inimei se pentru omorulú principelui de Beri, și cu tóte acesté ea pusă ómení în tóte părțile, ca să afle din care parte bate vântulú revoluționariú și óre nu cumva complotulú se estinde până la frontierele Londonului. Cu revoluțiunea din Iuliú încă se împăcară englezii fórté ușiorú, după ce vezură, că aceea a tăiatú în doe florea în care se afla cumertiulú și industria ce era împreunată în Olanda și Belgiú. Când Ludovicú Filipú, regele Franției, a fostú silitú să o iee la fugă, englezii ridea în pumní și numai când vezură, că din caosulú republice franțozești reesă iarășí napoleonismulú, cu care Englitera avu a se lupta mai bine de 20 aní și a înarma în contra lui pe tótă Europa, atuncí îi coprinse spaíma în tóte mădulările, temându-se, că máne aú poínăne o flotă frăntozescă se va arăta pe malurile dela Doverú și o colonă de vecii granadirí franțozești își va încerca iarășí vitejia coprinzându Toverulú. Spaíma aceasta a fostú vrednică de risú; însă cu atâtú mai seriósă transformațiunea, în care pășiră clenții privilegiați ai Engliterei, carií până acum afla asilú numai în Englitera, iar acum își aflarú cuibú și în Piemontú, Elveția, Belgiú, Olanda și în ceealaltă Italiă ce nu este austriacă; englezii ascultară mai multú de pretensiunile, ce le făcu noulú împeratú alú Franțozilorú, de câtú de înșelătória politică a lordului Palmersonú. Eí se folosiră de împregiurări, și lordulú Covlei avu întru nimicú a'și ascunde spaíma, și a complimenta pe noú alesulú împeratú Ludovicú Napoleone, asemené și regina Engliteriei Victoria se grăbi a'lú saluta cu nume de frate împerătescú.

Cățiva aní mai nainte englezii amerințiară acestuí Napoleone cu încisóre în turnulú unde se încidú ómenii învinuiți pentru neplătirea datoriilorú, acestuí Napoleone zicú, care n'avea altu ceva, de câtú suvenirea unciului seú a împeratului, care, zică lumea ce va voi, a fostú eroulú veacului seú, și care în locú dea se folosi de fuga ce'í sta descisă, se puse pe corabia „Bolerfon” și scrisé la principele reginte din Englitera: „Eú 'mí amú sevârșitú cărarea mea politică și acum, ca unú alú doile Temistocle, me aruncú în brațele poporului englezú, supunându-me la apărarea legilorú lui!” În locú de respunsú îlú trámiseră la St. Elena, ca acolo să se sevârșască cu încetulú. Iar Coșutú și Mațini se bucură de apărarea acelorú legi, de și eí nu potú eși la lumină că vreo faptă eroică, ci mai vârtosú cu nerușinată vărsare de sânge, făptuită în Austria cea înprietinită cu Englitera.

(Va urma.)

Monarhia Austriacă Transilvania.

Sibiiu în 28 Martiu. O scrisore dela Viena cu datu din 23 Martiu, ne aduce înbucurătoria ştire că deputaţiunea diecesană a ajunsu acolo sănătoasă şi scutită de totă primejdia. Escelenţia Sea D. Episcopu Barone de Şaguna a călătorit până la Arad în 2 ½ zile şi de acolo până în Solnoc, de şi era drumul foarte reu, în doze zile. Iară dela Solnoc până la Viena în 12 ore. Ajungându în Viena întâlni pe ceilalţi deputaţi, cari ajunseseră cu o zi mai nainte. Audienţia până în zioa însemnată nu avuseră încă, de aceea despre acesta şi despre altele vom înştiinţa pre doritori de a şti cu altă ocaşie. În 22 adecă duminică a fostu DD. Protopopi, membrii deputaţiunei la Şonărune, şi avură norocire să vadă pre Maiestatea Sea bunul nostru Împeratu petrecutu numai de adjutantele seş generale Conte Griune. Maiestatea Sea căuta bine afară, şi era veselă.

D. Episcopu alu Bucovinei Părintele Eugeniu Hacmanu încă se află în Viena de vreo 10 zile, cu vreocăţiva fii sufleteşti ai seş, cu care a fostu la Înălţia Sea Arhiducele Franţiscu Carolu, spre depunerea fericitărilor pentru reînşanetoşerea Maiestăţii Sele a Împeratului.

Sibiiu 28 Martiu. În „Srăscu Dnevnuc” Nr. 22 die 18 Martiu este o corespunđinţă pentru denumirea episcopilor. La care subt asteriscu stă următoria notă. „Ce va zice acum „Telegrafulu Romanu” care nainte de scurtu timp a întăritu că alegerea sinodale nu a fostu legiuită, şi că aleşii episcopi nu se voru întări? Iată că saşu întăritu şi acesta tocmai aşia precum a alesu sinodulu”. În interesulu adevेरulu Telegrafulu Romanu se vede silitu a declara lu „Srăscu Dnevnuc” că elu acesta nu a zisū nicū odată. În Nr. 9 alu Telegrafulu a scrisu unū corespunđinte din Timişoră cu datu 26 Ianuariu „Că ne îndoimū tare de o can dată cumcă Maiestatea Sea arū fi întăpřitū de episcopi pe arhimandriţi, pe carei iaşu fostu alesu sinodulu sărbescū, iară de legiuinţa seş de nelegiuinţa sinodulu nu a fostu vorba. Cum că corespunđintele nostru a fostu bine înformatu, se vede de acolo că întărireă urmă numai după o lună şi mai bine, de cândū s’a scrisu aceea, – şi zicându elū de o can dată nu a esclusū posibilitatea că se voru poté întări mai târziu, ci numai pe timpulū de atunci. Apoi nicū Dnevnuculu nu va poté nega dela alegere până la întărire în decursulu timpulu de patru lune, nu a fostu destule lupte. Pentru aceea nu avea Dnevnuculu ce se mai lauda, şi a mai întărita inimile care şi altfeliū sântū destulū de întăritate. Telegrafulu a avutū date multū mai puternice, şi fapte multū mai bătătorie în ocī, ca să arate multe neîndreptăţiri, însă consecuente principiulu seş a evita tóte certele, ce întărită inimile, nu lea întrebuintatū şi pentru aceea îi pare reu Dnevnuculu ilū atinge înputându vorbe, ce elū nicū odată nu lea zisū. Noi dorimū şi sperămū că noū denumiţi DD. Episcopi vorū cunoşte înalta lorū ciămare, pre care preţiuindo după cuviinţă, se vorū desbrăca de tóte patimile naţiunalī, şi vorū îngriji de turma ce este lorū încredinţată fără părtinire, după cum cere puseţiune şi interesele bisericei nóstre. Iară romăni bănăţianī şi ungurenī vorū şti stima şi în acesta întărire bunăvoinţa Maiestatei Sele, şi se vorū arăta prin portare solidă, că ştiū preţiu cāpeteniile sele orī de ce naţiune vorū fi. Vorū lua în consideraţiune şi aceea înpregiurare, că întărireă acesta a urmatū după supetulu ordinaţiunelorū împerăteşti, care zicū că episcopulu din Aradū trebue să fie romănu, iară celū din Timişoră şi Vărşeţi să ştie romăneşte. Apoi cumcă D. Episcopu Ivacicovicī este romănu născutu nu póte nega niminé, iara DD. Episcopu Cengelaţ şi Mamirevici ştiu romăneşte, celū din tăiu bine, iară celū de pre urmă binişorū. Decă Dnevnuculu este dreptū ilū poftimū să

vorbescă adevărul, și să nu scrie „r u m u n s c i” ci r o m a n s c i, că îi va fi mai ușior și nu i se va umple așa tare gura de u. u.

S i b i i u 27 Martiū. D. Secretariū Ministeriale la Ministeriū de cultū și învățemântū Cavaleriulū de Haifler a fostū în véra anului 1850 aicea în Transilvania ca Comisariū ministeriale pentru regulare învățamântului publicū. În zilele cele libere dela acésta însărcinare a făcutū D. Comisariū și excursiuni botanice prin patria noastră, – fiindū că totū de odată este și unū botanicū însemnatū, – ca să cunoscă flora Transilvaniei din însăși intuițiunea sea. Între excursiunile aceste este mai însemnată aceea, ce a făcuto în 25 Iuliū 1850 în valea Arpașului. Unde aū aflatū o mulțime de plante mai alesū crintogamice, care elū le dă acuma la lumină în Viena sub titlul: O probă a florei criptogamice a valei Arpașului în carpați Transilvaniei. La acésta probă a alăturatū D. Auctore și călătoria sea ce o făcu spre acestū scopū scientificū, descriindū ca o prețisiune acurată, și cu unū coloritū poeticū. Și fiindū că D. Secretariū Ministeriale de Haifler ne onoră cu trimiterea ei încoco ca să o facemū cunoscută și publicului românū, noi ne încercărāmū a o traduce și o vomū împărtăși în colonele Telegrafului românū cu numerii viitorī. Până atunci mulțămimū D. Auctore pentru bonavoința Sea, și pentru aducerea aminte și de romāni, la care a remasū în dulce suvenire.

B r a ș o v ū , 28./16. Martiū. (Școlă țigănescă). Unū poporū mai în tótă Europa desprețuitū ca nici unulū altulū, unū poporū asiātū, însă – ce e mai neașteptatū, plinū de talente firești pe atāta pe câtū elū este plinū și de vițiorū, acestū poporū e celū țigănescū. Óre să nu fie nici unū modū de a duce și pe acestū soiū de ómneni în calea omenirei și a culturei? A cercatū cineva până acumū? Unū Împeratū mare nainte cu vreo 60 anī da, însă cine l'a sprijonitū? Nu vă fie cu greū roguve a asculta o mică probă de cultură țigănescă. La Brașovū ca și pe la alte cetăți Țiganiī aū câte unū suburbiū deosebitū, óreșcumū despărțitū de către ceīlalți muritorī, iară legea lorū este mai cu sémă a vecinilorū lorū, séu a órbei întâmplări. În Brașovū țiganiī toți sântū de legea r. n. u. Nainte încă cu 15 - 20 anī acești Ostindianī începuseră a'și da câte unū copilū la școlā normale împerāt. ca de o raritate. – Nainte cu vreo 13 anī unū june amplotatū sasū îi cășunase a alege ca vreo 30 junī țiganī și a'i învăța carte și note. Din acei țiganī se alésă o capelā de musică, europénă, căpuită cu cele mai bune instrumente, și ea se întrece astăzi cu artiștiī altorū națiunii! După aceea se mai formă și a dóa bandă de musică. – Nainte cu 3 anī protopopulū și unulū din parohī își făcură pomană cu familiiele țigănești de aici și dāndule unū dascālū de românū, dispuseră desciderea unei școle țigănești elementare. Știți căți școlari de țiganī se află în acea școlā? Preste 50 copii și 23 copile; pentru că vezi, lucru curiosū, țiganulū știe de frică, și toți părințiī își dederă copiii la școlā. Dar apoi să auziți răspunsurile acestora din catehisū, din istoria biblică, din morală, gramatică ș.a. să'i auziți cāntāndū! În septemāna tr. țiganiī noștri ținură ecsamenū publicū și prea lādatū. Ce rușine pentru multe comune romāne, magiare ș. a. (Gaz. Tr.).

Austria. V i e n a 2 Aprile. După cores. austriacă ministeriulū de cultū și învățemântulū publicū a trimisū către universitatea din Peșta o ordinațiune din 14 Fevr. 1853 prin care se demāndă ca la rigorozele juridice să se introducă între obiectele de ecsaminare și dreptulū austriacū civile, procedura judițiarīă, dreptulū de comerciū și cambiale, și statistica austriacă. Aceia candidați cariī nu arū fi depusū vreunū rigorosū cu aprobațiune înaintea acestei publicațiunii aū a fi ecsaminați. La rigorosulū din teiū din filosofia dreptului, din științele politice, și din statistica austriacă; la alū doilé din dreptulū romanū, din dreptulū bisericescū, și din dreptulū ungurescū privatū; La alū treilé din dreptulū austriacū penale și procesele

penalî, din dreptul austriac civil, din procedura civilă judiciară în și afară de cauzele litiganți și din dreptul austriac de comerț, și cambiale. Aceia, cari ar fi depus înțele rigoros după institutul de mai înainte au a fi examinați la al doilea rigoros din dreptul român, din dreptul austriac penal și procesele penale, și din dreptul ungureș civil; la al treilea din dreptul austriac civil, din procedura civilă judiciară, din dreptul de comerț și cambiale, și din științele politice. Iară mai pre urmă aceia, cari ar fi depus două rigoroșe după institutele de mai înainte cu succes bun, au să fie examinați la al doilea rigoros, ce mai au al depune, din dreptul austriac civil, și procedura civilă judiciară, din dreptul de comerț și cambiale, și din dreptul ungureș privat.

Candidații au să fie examinați cu aceea rigorositate și aceea mai adâncă înțrăre în obiectele de examinare, și în a lor împrumutată atârăre, care corespunde demnității și însemnătatei unui grad academic. În spețe la examinarele din statistica austriacă are fieștecăre candidat să se examineze și din elementele de căpeteniă ale economiei politico-finanțială austriacă, încât cunoștința lor cade în sfera unei acurate statistice spețiale. În privința limbii, în care să fie examinat candidatul, are să rămână pe lângă usul depână acuma, încă dreptul austriac civil, și procedura civilă judecătorească au la totă întâmplarea să se examineze în limba germană. Fiește care rigoros are să țină două ore întregi, și aceste hotărări au să între în lura cu publicarea lor la loc.

Olomuș. În 31 Martiu la 6 $\frac{3}{4}$ ore seara a reposit emineția Sea Cardinalele principe arhiepiscop de acolo.

Maiestatea Sea Imperatul a denumit pe principele episcop din Secau și administratorul episcopatului Lioben Iosif Ottmar cavaler de Rauser de principe episcop în Viena.

Triest 31 Martiu. Gazeta de Triest scrie așa: Poșta ce a sosit către amezi ne a adus pentru astăzi numai atăta, cum că pașii principelui Mencicof sânt foarte moderați, și că negociațiunile între el și între miniștri porți țin întruna. Aceste se țin în mare secret, dar totuși se vedă că mai cu cu semă sânt atingătoare de S. Mormânt.

În privința cuestiunei orientale Loidul are următoria corespunță cu dat 31 Martiu. Nu ușior au resunat atâtea contrazicătoare judecăți asupra unei cauze politice, ca acuma asupra cuestiunei orientale. Ea aduce pericolul se zice astăzi din London, ea nu aduce pericolul se aude mână din Paris. Unii vreș se afirme, cumcă pretensiunile Rusiei ar fi și împărțite cabinetelor poteriilor celor mari în totu detaliul lor, alții înștiințază cum că principele Mencicof ar fi tornat divanul în dose singuratic beutura amară, ce acesta trebuie să o îngită, și nimine nu știe ore nu este sticla lui nescătorească. Este precum se vede un misteriu, ce zace numai în pieptul unor, cât de departe cugetă Rusia a pași în momentul acesta. De cugetă a pași mai departe, de cât ce se crede în Paris, atuncea fiește este destul, că acest cuget este în Paris un misteriu. De seva întempla acum în oriente un evinemânt mare, atunci se pôte vedă ușior, cumcă înprovisățiunea lui se ține de calculațiunea lui.

Însă se luăm casul, care pôte fi și cel mai probabile, că adecă luna mai apropape nu va duce la un conflict vrăjmășesc în oriente, cine pôte lua pe cine garanția și pentru luna viitoră? Primevera nu ne dă cațiune în acesta întrebare pentru veră și vera nu pentru toamnă. Cuestiunea orientale din acest moment este deciarată în permanentă, și ea nu se mai pôte liniști într'un deceniu, seu nic pe un an, până nu va urma a ei totale resoluțiune. Nă ni se vede, că nu mai zace în poterea diplomației europene a mai susținea imperiul osman în Europa. Luș îi și lipsește acuma acel grad de poterea vieții, ce se cere

spre cea mai mică susținere a existenței lui. Singuraticile mădulare ale statului sântu paralizate, și le lipsesc poterea a servi. Procesul disoluțiunei mai vartosu în partea europenă a imperiului, unde impoporațiune creștină prevalase, merge iute spre sfârșitū, și curând se va isprăvi și fără vreo lovitură din afară, accelerarea reului precum ni se vede, nu larū face mai mare. Până când cuestiunea orientale nu va fi deslegată, va aduce frica de deslegare o desvoltare paralisatoriă în tote relațiunile, și decă trebuie să se întâmple, ce nu se mai pote reține, aceea să se întâmple mai bine mai degrabă, decât mai târziū.

Întâmplări de zile.

Judecătoria militare ambulante din Segedinū, a judecatū în 19 Martiū pe noă inși la mórte, pentru că aū datū hoșilorū scutiță și ajutoriū, și acēsta pedepsă sa și esecutatū la ei prin plumbū și pulbere.

În V i e n a în 31 Martiū s'a esecutatū sentința morții prin stréngū asupra lui Cesarū Bezord, asistente la institutulū politehnicū de acolo, care a luatū parte la complótele lui Coșutū.

În 5 Martiū în Pojunū s'a pedepsitū cu mórte după dreptulū statariū Pavelū Cromerensci, care a aprinsū casa tătâneseū.

În S i b i i ū a eșitū în 25 Martiū o comisiune ca se judece pre trei tálhari după dreptulū statariū.

La V i e n a a mai urmatū osānde asupra mai multorū individe pentru criminea de lesa Maiestate, și anume Carolū Soboslai pe 20 și Iosifū Crivaci pe 10 añi agrățiași dela mórte. Carolū Bobori osānditū pe 15, Daniele Ceani pe 12, Georgiu Ilesș pe 10, Ladislaū Marcușū pe 8 añi la muncă de șanțū în fortărăță. Iară Carolina Lazarū a fostū ertată cu totulū. Acestia aū fostū amestecași în complotulū lui Iubal și alū lui Noslopi.

Unionulū scrie: La celū de pre urmă congresū care se ținu de către frații Rotșild a fostū calculată avuția familiei prin unū preliminarū. Ea se sue can la 250 milióne franci și în poterea creditulū potū frații Rotșild dispune peste 500 milióne franci.

În decursulū verei vorū merge la Viena doī egipteni tineri, ca se învețe măiestria de ornicariū.

În decursulū verei viitóriă vorū serba turcii iubileulū de 400 de añi dela întemeierea împerăției lorū în Constantinopole.

Franția.

O corespundiță din Parisū în O. D. P. din 28 Martiū zice cumcă de presente între Anglia și Franția arū fi o desginare, care se trage de acolo, căci Franția se vede părăsită de Anglia în cuestiunea orientale. Se zice că Împeratulū arū fi pentru acēsta fórte posomărătū, și că sarū plānge peste totū loculū asupra politicei ceī din afară a Angliei. În Anglia se credea adecă că împeratulū jócă doe role, și că se arată din tr'o parte liberale ca să se lingușescă Englesilorū, din alta că arū coceta cu Rusia, pentru aceea arū fi purcesū și Anglia pe calea sea, fără să se fie lăsatū să o hățescă Franția. Asupra acestei împutări s'a apărátū Împeratulū în discursū cu unū membru alū corpulū diplomaticū, căruia să fie respunsū acesta, că unde nu a fostū mai mainte înțelegere, acolo nu pote fi nici nebăgare de sémă. Franția a trimisū flota în Arhipelagū fără să întrebe pe Anglia. ș. a.

Totū în acea corespundiță se împărtășește și unele interesante detaiuri asupra S. mormântū, pe lângă care se întorcū acum tóte negoțiațiunile ale politicei înalte. Ele sună așia: În anulū 1819 a descisū regele frānțozescū Ludovicū al 18-lé și împeratulū Alecsandru, cu pórta o negoțiațiune, ca subt

împreună garanția a tuturor trei puteri să se pună sfârșit nemărginitelor certe între creștinii greci și latini. Ludovic al 18-lea care ca moștenitorul patronului catolicilor în oriente, și Alecsandru ca suveranul al părții cea mai mare a creștinilor grecești ortodocși vrură la o altă fundație frumoasă de toleranță, și desciseră pentru aceasta o negociație în Paris, S. Petersburg, și Constantinople. Spre acest scop fură doi Agenți trimiși la Constantinople și Ierusalim, din partea Franței era Conte Marțelus, credinciosul amic al lui Șatobrian însărcinat să se înțeleagă cu patriarșii din Constantinople și Ierusalim, iară Conte Dașcof întreprinse o asemenea misiune din însărcinarea stăpânirii rusești. Din partea părții erau amândoi diplomații prevezuți cu ferme și cu scrisori recomandătorie, și de aceea și dobândiră cea mai deplină privință în această încălțată întrebare. Era dară speranța cea mai bună, cum că pe temeiul cunoștinței de starea lucrului, la care acestia ajunseseră, negociațiile diplomatice voru duce la cele mai favorabile rezultate, până erumperea resbelului grecesc de elibertare adusă totu lucrul în stagnație. Din datele ce le a culesă D. Marțelus se vede cumcă biserica, care a fostă zidită pe locul unde Mântuitorul a aflată mórtea, are originea ei dela cucernica Împărătesă Elena, și dela fiulă seă Constantin celă mare. În anulă 614 surpă această biserică, ce era sfântă întregei creștinătăți, un rege persian, dar fu însă în scurtă timpă iarăși zidită de împăratul Heraclius. După vreo câțiva ani cuceri Ierusalimul Califul Omer, și veni iarăși sub stăpânirea păgănescă, însă pelerinii (Hagi) creștinești căpătară voie de a potă cerceta S. mormântul. Sultanul Amuratul îl strică la începutul véculei al 11-le și elă remasă pustiul, până cândă nevasta lui cu numele Maria iarăși îl reedifică. În timpulă cruciacilor jucară sfintele locuri firește o rolă însemnată. Lisignană căpătă în capitulație ce a înceată cu Saladină deosebite însemnate favóre pentru pelerinii creștini. În mizloculă véculei al 14-le cumpără Robert, regele Sicilie delă Sultanul Egiptului S. mormânt, și îl dade Franșcanilor spre apărare și pază. După ce Sultanul Selim în vécule al 16-le a cucerit S. pământ, a înceiată un tractat cu regele Franșc I. prin care S. mormânt, și călugării, ce erau rânduiți spre păzirea lui se puseră sub patronatulă Franței. De aicea deduce Franția dreptulă a exercita domnia de patronă asupra S. mormânt în numele creștinătății catolice, și pentru aceea nu este numai dorința de a plăcea clerului, care îndreptă politica lui Loi Bonaparte în această întrebare, ci și cererea unui dreptă veciul al Franței ală ține în vigore. În anulă 1757 începură cele din teiă frecări între călugării latini și greci, fiindcă cei de pe urmă adecă grecii în contra sunetului fermanului își arogau vigiarea mormintelor. Pelerinii grecești jefuiră mănăstirile latine în Iafa, și atacă și monahii latini, cari căutândă scutița saă încisă în biserica S. mormânt. De amândoe părțile merseră acuma păre la divan, și fiecare partidă învinuia pe celălalt, că a începută certa.

Divanulă ascultă amândoe partidele și pe ambasadorele franșe, și slobozi în sfârșit ună hatimerifă prin care se hotără gonirea Latinilor din biserică Maicei curate, și din aceea delă Vitleem, și biserica S. mormânt și alte sfinte locuri le dedu monahilor grecești spre înviere. De atunci în coce perdură latini cu tote fermele ce se vedă ai favorisa cu încetulă privilegiele, ce le aveau în secului trecut. În anulă 1808 se făcă S. mormânt din o parte prada focului ce iarăși dedu materială spre frecări înverșunate. Grecii cerură și căștigă delă portă a reedifica iarăși cupola delă biserica S. mormânt. După ce ei au căștigată această, cerură mai multe privilegie, ală loră arhitectulă fu învinuit: că ară fi ruinat mormintele împăraților jidovești, ce se păstrău acolo din adinsă, ca să întrebue materialulă la reedificarea cupolei cea noe. De atunci certele între latini și greci numai încetară. Armenii și lăcomia

turcilor folosinduse de acesta a câștigat privilegie, ce sântu prejudițioase pentru cele ale latinilor și grecilor.

Dela 1819 ținū dară negociațiunile, care se pună sfârșitū acestorū abuzurī. Să sperămū dară că conferințele ce saū descisū între Anglia Franța, Rusia și pórta vorū avea unū norocosū și îndestulitorū rezultatū, ca să nu turbure maī departe harmonia între credințioșii învățeturei lui Hristosū la mormântulū dumnezeesculū mântuitorū. Cunoștința acestorū împregiurării este de lipsă ca să putemū prețui îndepărtarea portării acestorū conferințe.

Rusia.

S. Petersburgū în 22 Marțiu. Maiestatea Sea Împeratulū a slobisitū către adjutantele de aripă alū Maiestății Sele Împeratulū Austriei Colonelulū Conte O Donel următorulū rescriptū:

În deplina prețuire a cumpănitoriulū meritū, ce Dta ț'ai câștigatū pentru patria Dtale și pentru tótă Europa, scăpândū scumpa viață alū Înaltulū nostru aliatū, Împeratulū Austriei, care este prin legătura împrumutatei amiciciă strānsū legat de Noī, îți concedemū Semnele de Comturū ale Ordinulū nostru ce. r. S. Stanislāū, crucea mare cu steoā, care cu acēsta urmeze, și ve remānemū de bine voituriū.

S. Petersburgū 22 Fevruariū 1853.

Sem. Nicolaū.

Lădița de Poștă.

D. Corespundinte din Clujū (Gaz. Trans. Nr. 24) maī dāmū amicabilele sfatū a cere pe calea prepusei sele diregătorii licenții a întroduce aritmetica sea în școle. Căci după înaltele ordinațiuni nu este îngăduitū nimerū a întroduce vreo carte școlariă în vreo școlă fără apriată licenții a înaltulū ministeriū de învățemāntū. Acēsta să fie și spre cunoștința altorū DD. Auctorī carī s'arū deprinde cu compunerea seū traducerea cărțilorū școlare.

Cursulū banilorū la Viena în 2. Aprilie. Calend. noū.

Aurulū _____ 114 $\frac{1}{4}$

Argintulū _____ 109

Redactor respunzetoriū: **Dr. Vasici.**

Editura și tipariulū Tipografiei diecesane.